

Het Beleidsbesluit diergezondheid, op 21 december 1998 door de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij toegezonden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal (vergaderjaar 1998 - 1999, 26 361, nr. 1)

Naar aanleiding van bovengenoemd Beleidsbesluit deelt de Raad voor dierenaangelegenheden U het volgende mede.

De Raad is zich bewust van het feit dat het Beleidsbesluit inmiddels in de Tweede Kamer aan de orde is geweest en dus mag gelden als vastgesteld beleid. Voor een belangrijk deel kan hij ook instemmen met de daarin vastgelegde prioriteiten. Toch wenst hij op de volgende punten enkele aanvullende opmerkingen te maken.

Allereerst is de Raad van mening dat een streefbeeld van de omstandigheden, waaronder idealiter gezien de dierlijke productie in Nederland zou moeten plaatsvinden, niet compleet is als daarin geen aandacht wordt geschonken aan gesloten bedrijven en aan lange-afstand transport van levende dieren, terwijl dat toch zaken zijn die nauw betrokken zijn bij de gezondheidsstatus van de veestapel.

Het Beleidsbesluit bestrijkt niet het volledige terrein van de diergezondheid, waarvoor de overheid verantwoordelijk is. Het beperkt zich tot bedrijfsmatig gehouden varkens, runderen, schapen en pluimvee. Gezelschapsdieren, hobbydieren en wilde dieren worden niet genoemd. De Raad wijst er echter op dat de aanwezigheid in Nederland van deze laatste groepen dieren bepaalde gezondheidsrisico's oproept, zowel voor de veehouderij, als ook voor de bevolking. Het is bovendien niet te verwachten dat houders van deze dieren zich zullen houden aan allerlei verplichtingen die door de overheid of het georganiseerde bedrijfsleven worden opgelegd met betrekking tot gehouden dieren. De Raad vraagt dan ook aandacht voor deze problematiek, die zij deels ook zelf wil oppakken (zie hieronder).

In het Beleidsbesluit wordt het ID-DLO aangewezen als nationaal referentielaboratorium. Indien er echter een grote uitbraak optreedt van een bepaalde, door de overheid te bestrijden, dierziekte, zullen zich problemen gaan voordoen met de laboratoriumcapaciteit van het ID-DLO. De Raad is van mening dat al van te voren (dus in tijden van 'vrede') nagedacht dient te worden (en afspraken dienen te worden gemaakt) hoe andere laboratoriumcapaciteit kan worden ingeschakeld. Als eerste kan dan gedacht worden aan de laboratoria van de gezondheidsdiensten. Het kan echter in bepaalde gevallen ook nodig blijken capaciteit in het buitenland te benutten. De taakverdeling en de daarover gemaakte afspraken moeten worden opgenomen in de betreffende draaiboeken van de dierziektebestrijding.

Ook de afspraken die U zich voorstelt te maken over de benutting van de destructiecapaciteit in de ons omringende landen zouden vermeld moeten worden in genoemde draaiboeken. Daarnaast vraagt de Raad uitdrukkelijk Uw aandacht voor soortgelijke problemen met betrekking tot de dodingscapaciteit, die van groot belang is gebleken bij de laatste uitbraak van Klassieke Varkenspest en die in het Beleidsbesluit buiten beeld blijft.

Het Beleidsbesluit kondigt aan dat op een groot aantal beleidsterreinen overleg zal worden gevoerd met het bedrijfsleven. De Raad gaat er graag van uit dat ook andere maatschappelijke organisaties, zoals tot op heden gebruikelijk, bij dat overleg zullen worden betrokken.

Op een aantal plaatsen in het Beleidsbesluit wordt het dierenwelzijn genoemd, maar naar de mening van de Raad gebeurt dat min of meer plichtmatig en wordt het welzijn niet werkelijk in de verdere uitwerking betrokken. Uit het Beleidsbesluit krijgt men de indruk dat het beleid met betrekking tot de diergezondheid onafhankelijk wordt ontwikkeld van het beleid aangaande dierenwelzijn. De Raad meent dan ook in dit kader een eerder advies te moeten herhalen, waarin hij als zijn mening uitsprak dat zoveel mogelijk gestreefd moet worden naar een geïntegreerd gezondheids- en welzijnsbeleid voor dieren.

De tekst op pagina 14 van het Beleidsbesluit biedt ruimte voor meerdere interpretaties betreffende het gewenste resultaat van een heroverweging door de EU van het vigerende non-vaccinatiebeleid. Naar de mening van de Raad mag deze heroverweging niet leiden tot een totale opheffing van dat beleid (zoals afgeleid zou kunnen worden uit het gebruik van de term "overgangperiode"). De uitkomst van de Europese heroverweging zou moeten zijn dat ten tijde van een uitbraak van een besmettelijke dierziekte tot noodvaccinatie kan worden overgegaan, nadat internationale afspraken zijn gemaakt om ernstige handelsbelemmeringen te voorkomen.

Voorts wenst de Raad nog op te merken dat, indien ter versteviging van de positie van de dierenarts de Wet uitoefening diergeneeskunde 1990 en de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren gewijzigd worden, dit zoveel mogelijk synchroon moet gebeuren. Zo kan worden voorkomen dat er tijdelijk hiaten of tegenstrijdigheden in de regelgeving ontstaan.

Tenslotte zou de Raad er op willen aandringen dat hij en zijn Afdeling gezondheidsvraagstukken nauw betrokken worden bij de nadere uitwerking van het in het Beleidsbesluit uitgestippelde beleid. Dit betreft met name de op pagina 15/16 aangekondigde wijziging van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren en de AMvB's die op pagina 17/18 in het vooruitzicht worden gesteld. Voorts is de Raad al vele jaren betrokken bij het beleid betreffende de grote grazers in natuurterreinen en bij het opstellen van draaiboeken voor de bestrijding van dierziekten.

Ook stelt de Raad zich voor een aantal problemen zelf nader aan te pakken. In dit kader wordt momenteel nagedacht over de veterinaire aspecten van de import van exoten, de interactie tussen hobbydierhouderij en veehouderij en de invloed van de aanwezigheid van wilde dieren op de gezondheidsstatus van de veestapel.

Den Haag, 27 april 1999